

ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 70/23

Люксембург, 4 май 2023 г.

Решение на Съда по дело C-389/21 P | ЕЦБ/Crédit lyonnais

Съдът потвърждава отказа на ЕЦБ да изключи, с цел изчисляване на отношението на ливъридж на Crédit lyonnais, 34 % от неговите експозиции към Caisse des dépôts et consignations

Той отменя решението в обратния смисъл на Общия съд, който надхвърлил пределите на своя съдебен контрол, заменяйки със своя собствена преценка на ЕЦБ относно риска от продажби на активи на много ниски цени, на който е било изложено Crédit lyonnais

Crédit lyonnais е акционерно дружество, което е учредено по френското право и е лицензирано като кредитна институция. Тази кредитна институция е дъщерно дружество на Crédit agricole SA и като такава подлежи на пряк пруденциален надзор от Европейската централна банка (ЕЦБ).

На 5 май 2015 г. Crédit Agricole, от свое име и от името на дружествата от групата Crédit agricole, сред които Crédit lyonnais, иска от ЕЦБ разрешение¹ да изключи, за целите на изчисляването на отношението на ливъридж, експозициите към френската публичноправна институция Caisse des dépôts et consignations (CDC), свързани с влогове в редица спестовни книжки, които влогове, съгласно приложимата френска правна уредба, задължително се предават на CDC (наричани по-нататък „регулираните спестявания“).

Решение от 24 август 2016 г., с което ЕЦБ отказва да предостави на Crédit agricole исканото разрешение, е отменено с решение на Общия съд². След последното съдебно решение Crédit agricole отново иска от ЕЦБ да му разреши да изключи експозициите към CDC. С решение от 3 май 2019 г.³ ЕЦБ разрешава на Crédit agricole и на дружествата, които са част от групата Crédit agricole, с изключение на Crédit lyonnais, да изключат при изчисляването на отношението на ливъридж всички свои експозиции към CDC. На Crédit lyonnais обаче е разрешено да изключи единствено 66 % от тях. Като счита, че в случая разполага с право на преценка, в спорното решение ЕЦБ прилага методика, която отчита три фактора, а именно кредитното качество на френското централно правителство, риска от продажби на активи на много ниски цени и равнището на концентрация на експозиции към CDC.

Жалбата на Crédit lyonnais за отмяна на спорното решение в частта, в която отказва да му разреши при изчисляването на своето отношение на ливъридж да изключи всичките си експозиции към CDC, е уважена от Общия съд⁴. По-конкретно Общият съд констатира, че мотивът на спорното решение, изведен от

¹ Предвидено в член 429, параграф 14 от Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ L 176, 2013 г., стр. 1), изменен с Делегиран регламент (ЕС) 2015/62 на Комисията от 10 октомври 2014 година (ОВ L 11, 2015 г., стр. 37).

² Решение от 13 юли 2018 г., Crédit agricole/ЕЦБ, [T-758/16](#) (вж. също [ПС № 110/18](#)).

³ Решение ECB SSM-2019-FRCAG-39 (наричано по-нататък „спорното решение“).

⁴ Решение от 14 април 2021 г., Crédit lyonnais/ЕЦБ, [T-504/19](#) (наричано по-нататък „обжалваното съдебно решение“).

равнището на риска от продажби на активи на много ниски цени, е „незаконосъобразен“. Така той приема, че другите два фактора от приложената от ЕЦБ методика не биха могли да доведат до отказа на ЕЦБ в спорното решение да разреши на Crédit lyonnais да ползва изключението за всички експозиции на тази кредитна институция към CDC.

Сезиран с подадената от ЕЦБ жалба, Съдът отменя обжалваното съдебно решение и като се произнася окончателно по спора, отхвърля жалбата на Crédit lyonnais в първоинстанционното производство. Със своето решение Съдът изяснява равнището на контрол, упражняван от съда на Съюза при преценката дали са законосъобразни административните решения, приети от ЕЦБ, когато тя разполага с широка свобода на преценка.

Съображения на Съда

Съдът припомня, че доколкото ЕЦБ разполага с широко право на преценка при избора дали да разреши да изключи, за целите на изчисляването на отношението на ливъридж, експозициите, които изпълняват определени условия, съдебният контрол, който съдът на Съюза трябва да упражни относно правилността на мотивите на решение на ЕЦБ, не следва да води до замяна на преценката на ЕЦБ с преценката на съда. Този контрол цели да провери дали такова решение не почива на неточни фактически констатации и дали не е опорочено поради явна грешка в преценката или злоупотреба с власт. В това отношение съдът на Съюза трябва по-специално не само да провери фактическата достоверност на посочените доказателства, тяхната надеждност и непротиворечивост, но също и дали те съдържат всички релевантни данни, които трябва да бъдат взети предвид, за да се прецени дадена сложна ситуация, както и дали те могат да подкрепят направените въз основа на тях изводи. Всъщност, когато дадена институция разполага с широко право на преценка, от основополагащо значение е спазването на процесуалните гаранции, сред които е нейното задължение да провери внимателно и безпристрастно всички релевантни обстоятелства на спорната ситуация.

Съдът отбелязва, че като извършил собствена преценка на характеристиките на регулираните спестявания и на техния кумулативен ефект, Общият съд приел, че равнището на риска от продажби на активи на много ниски цени не е достатъчно високо, така че да обоснове отказа на ЕЦБ да изключи всички експозиции на Crédit lyonnais към CDC при изчисляването на отношението на ливъридж.

При това обаче, от една страна, Общият съд не е поставил под въпрос констатациите на ЕЦБ относно характеристиките на регулираните спестявания, констатации, въз основа на които тя е стигнала до извода, че тези характеристики не позволяват да се изключи напълно всякакъв риск Crédit lyonnais да се окаже принудено да извърши продажби на активи на много ниски цени. Това се отнася особено за констатациите на ЕЦБ относно голямата ликвидност на регулираните спестявания при липсата на правен режим, който да ограничи тегленето им, както и за задължението на Crédit lyonnais да изплати на вложителите сумите дори по време на десетдневния срок за изравняване на неговите позиции и тези на CDC. Ето защо съображенията на Общия съд не поставят под въпрос фактическата достоверност, надеждността или непротиворечивостта на доказателствата, взети предвид в спорното решение, и не установяват, че тези доказателства не съдържат всички релевантни данни, които ЕЦБ е трябвало да вземе предвид.

От друга страна, изводът на Общия съд, че взетите предвид от ЕЦБ данни не са в състояние да подкрепят изводите в спорното решение, произтича от собствената му преценка на равнището на риска от продажби на активи на много ниски цени. Тази преценка, която се основава на същите обстоятелства като взетите предвид от ЕЦБ, се отклонява от възприетата от тази институция преценка, без обаче да установява, че последната е явно неправилна.

Като е приел това, Общият съд, вместо да осъществи контрола за наличие на явна грешка в преценката, който е длъжен да извърши, е заменил със своя преценка на ЕЦБ в случай, в който тази институция обаче се ползва с широка свобода на преценка.

Освен това, що се отнася до преценката на Общия съд относно факта, че ЕЦБ се е обосновавала с опита от неотдавнашните банкови кризи, този съд не е установил по какъв начин съображенията, според които регулираните спестовни влогове не могат да бъдат инвестирани в рискови или неликвидни активи — за разлика от безсрочните влогове — могат да докажат, че е явно неправилна преценката на ЕЦБ относно сценария за риск от масово теглене, който е трябвало да бъде взет предвид, за да се анализира рискът от продажби на активи на много ниски цени, на който е било изложено Cr dit Lyonnais. Същото важи и за съображенията, основани на разликата между двойната гаранция от страна на Франция, от която се ползват регулираните спестовни книжки, и механизма за гарантиране, произтичащ от Директива 2014/49⁵.

От горното Съдът стига до извода, че Общият съд е отменил спорното решение, като е заменил със своя собствена преценката на риска от продажби на активи на много ниски цени, на който е било изложено Cr dit Lyonnais, без да установи как съдържащата се в посоченото решение преценка на ЕЦБ в това отношение е опорочена от явна грешка. Така той е надхвърлил пределите на упражнявания от него съдебен контрол. Освен това отново неправилно е приел, че ЕЦБ не е изпълнила задължението си да разгледа внимателно и безпристрастно всички релевантни обстоятелства на спорната ситуация.

След частичната отмяна на обжалваното съдебно решение **Съдът се произнася окончателно по жалбата в първоинстанционното производство.** Анализирайки доводите, повдигнати от Cr dit Lyonnais на първа инстанция, **той приема, че предвид ограничения съдебен контрол, който следва да извърши с оглед широката свобода на преценка, с която разполага в случая ЕЦБ, Cr dit Lyonnais не успява да докаже, че преценките на тази институция от спорното решение, свързани с риска от продажби на активи на много ниски цени и с кредитното качество на френското правителство, са явно погрешни.** Така той потвърждава решението да се откаже изключване на 34 % от експозициите на Cr dit Lyonnais към CDC за целите на изчисляването на отношението му на ливъридж.

ЗАБЕЛЕЖКА: Решенията или определенията на Общия съд подлежат на обжалване пред Съда, което се ограничава само до правни въпроси. По принцип обжалването няма суспензивно действие. Ако жалбата е допустима и основателна, Съдът отменя решението на Общия съд. Когато фазата на производството позволява това, Съдът може сам да постанови окончателно решение по делото. В противен случай той връща делото на Общия съд, който е обвързан с решението, постановено от Съда в рамките на обжалването.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването

За допълнителна информация се свържете с Илияна Пальова ☎ (+352) 4303 4293

Кадри от обявяването на решението са достъпни на [„Europe by Satellite“](#) ☎ (+32) 2 2964106

Поддържайте връзка!

⁵ Директива 2014/49/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 година относно схемите за гарантиране на депозити (ОВ L 173, 2014 г., стр. 149).